

fundet, nemlig et renere miljø, påstår man. Og det skal langt hen ad vejen nok også være rigtigt. Og det er altså landmændene, der skal betale det, og det er oven i købet en lille gruppe ud af landmændene, og derfor er det rimeligt at give en kompensation for den rådighedsindskrænkning, der er tale om.

Jeg synes, at ministeren er meget, meget arrogant i sin afvisning af de to forslag, og jeg synes, man i den her sag ser ministeren foran sig som sådan en stor vandmelon: grøn udenpå og røverød indvendig.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nu er det ikke at følge forretningsordenen, at jeg debatterer med fru Anni Svanholt her. Men det gør jeg så, for fru Anni Svanholt debatterede ikke med ministeren før, men med mig, så derfor tillader jeg mig at fortsætte denne kutyme, og så mener jeg i øvrigt, vi skal aflægge den igen.

Men fru Anni Svanholt antyder ligesom her, at vi fremsætter beslutningsforslag om, at lov ikke skal overholdes, og det ville jo godt nok have været noget af en sensation, hvis det var det, vi gjorde. Vi fremsætter tværtimod et forslag her om, at lov skal ændres, selvfølgelig. Det andet er vist dog ikke sket i Folketinget endnu, at partier fremsætter forslag om, at loven ikke skal holdes. Det ville da også være sådan lidt utidigt.

Men altså det var bare det, jeg ville gøre opmærksom på, at her mener vi, der er tale om en lov, som er urimelig, og derfor foreslår vi selvfølgelig, at den skal ændres. Og så længe den er, som den er, skal den da holdes, det er da helt klart. Og det krises man desværre voldsomt med ude i kommunerne, netop på grund af at forholdene ikke er til at administrere, som vi antyder i vort beslutningsforslag nr. B 126.

Niels Bloch Jespersen (S):

Det er jo et meget interessant beslutningsforslag, vi her skal behandle, nemlig et forslag, der med tilbagevirkende kraft lægger op til at udbetale, hvad forslagsstillerne kalder »kompensatoriske foranstaltninger i forhold til regler, der blev indført ved lovgivning i 1992«.

Som jeg ser det, er det en ny form for landbrugsstøtte. Vi kender, at man i landbruget får penge, når man holder op med at holde køer, man får penge, når man holder op med at dyrke jorden, og man kan såmænd også nogle gange

få penge, når man begynder på noget nyt, har jeg indtryk af. Men at få penge kompensatorisk, fordi man har en å, synes jeg er interessant.

For det er jo sådan, at når man går tilbage og læser den ændring, der skete i 1992 i vandløbsloven, så handler det jo om, at der er nogle gode grunde, nemlig at man dyrker landbrug på en anden måde end dengang, jeg var barn, hvor man faktisk gik med en hest, og den trådte ikke så galt som en stor, tung traktor. Det er jo simpelt hen, fordi man er begyndt at dyrke landbrug på en måde, mere effektivt, med større udbytte, at man har fået det her problem, og det synes jeg man skal holde sig for øje.

Omkring de konkrete ting siger man så, at hvad nu, hvis man senere vil udvide bræmmen til 6 eller 10 meter? Det har vi ingen intention om, men det kan da godt være, der kunne være nogle steder, hvor det kunne være fornuftigt, og i så fald er det jo klart efter lovgivningen, at så skal der ydes erstatning, for så må det betragtes som ekspropriation. Det er jeg da ikke i tvivl om.

Hvis man går tilbage og læser bemærkningerne til vandløbslovforandringen, så er det ved 2 meter, at der er trukket en grænse nu. Selvfølgelig kan Folketinget vedtage noget nyt, men som det hidtil har været, mener jeg ikke, det er det, der er problemet. Det er ikke det, vi skal drøfte.

Om det, at man vil have mere klare regler: Der er det jo sådan, hvilket er fornuftigt, at det er kommuner og amter, der fører tilsynet med de pågældende vandløb, og som skal sikre, at de ting, der bliver foretaget, er i forhold til de konkrete vandløb. Så en centralisering af reglerne med mere firkantede ting tror jeg ikke vil være i overensstemmelse med vores almindelige princip om lokalt selvstyre.

Så på Socialdemokratiets vegne skal jeg meddele, at vi hverken kan stemme for beslutningsforslag nr. B 125 eller beslutningsforslag nr. B 126.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

At hr. Niels Bloch Jespersen er enig med miljøministeren, kommer nok ikke bag på nogen, men når man taler om med tilbagevirkende kraft og kompensation: Vi må dog forstå, at det her er et beslutningsforslag, som lægger op til at ændre de her tilstande, fordi det er urimeligt, fordi det ikke er ret og rimeligt, at nogle enkelte